آییننامه اجرایی تبصره ۲ ماده ۳۵ قانون کار، ضوابط و مزایای مربوط به نظامهای کارمزدی، مزد ساعتی و کارمزد ساعتی را مشخص میکند. این آییننامه مشاغل مشمول این نظامها را نیز تعیین میکند و توسط شورای عالی کار پیشنهاد و به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی میرسد.

مفاد اصلی آییننامه:

• ماده ۱:

این آییننامه در اجرای تبصره ۲ ماده ۳۵ قانون کار، ضوابط و مزایای مربوط به نظامهای کارمزدی، مزد ساعتی و کارمزد ساعتی را به اجرا میگذارد.

• ماده ۲:

کارمزد به عنوان مزد بابت انجام مقدار کار مشخص و قابل اندازهگیری یا شمارش تعریف میشود.

• تبصره ۱:

کارمزد می تواند به صورت انفرادی، گروهی یا جمعی محاسبه شود.

• ماده ۳:

قرارداد کارمزدی میتواند ساده (بر اساس اولین واحد یا قطعه) یا ترکیبی (بر اساس مازاد بر تعداد مشخص) باشد.

• ماده ۴:

در صورت توقف کار به دلیل قوای قهریه یا حوادث غیرقابل پیشبینی، مقررات ماده ۱۵ قانون کار اجرا میشود.

• تبصره:

مجموع مزد و کارمزد نباید از حداقل مزد قانونی به نسبت ساعات عادی کار کمتر باشد.

• ماده ۵:

ارجاع کار اضافی، کار نوبتی و کار در شب برای کارگران کارمزدی تابع مقررات مربوطه است.

• تبصره ۲:

مشاغل مشمول این آییننامه، متصدیان حمل و نقل کالا و مسافر، و سایر مشاغلی است که توسط شورای عالی کار تعیین میشود.

نکات مهم:

- این آییننامه برای تعیین و تنظیم نحوه پرداخت مزد به کارگرانی است که به صورت کارمزدی، ساعتی یا کارمزد ساعتی کار میکنند.
 - حداقل مزد پرداختی در هر صورت نباید از حداقل مزد قانونی کمتر باشد.
 - این آییننامه با هدف حمایت از حقوق کارگران و ایجاد تعادل بین کارفرما و کارگر تنظیم شده است.